

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. II. Præcelsus Religionis finis est, vt Religiosi non sibi, sed soli Deo
viant

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

oluerint, & in paupertate vixerint seorsum in solitudine, quos sibi Prophe-
tarum habitantes in Iericho, tanquam Magistros suos habuerunt, obedientes
es, eorumque consilia amplectentes. Ad quorum imitationem continuata
fuit haec vita ratio in secta Edessenorum: de quibus Iosephus refert, quod
renunciarent nuptijs, ac diuitijs; haberentque omnia inter se communia; &
alias coetudines aded legibus nostrorum Religiosorum similes, vt aliqui
Doctores affirmant Edessenos illos fuisse hebraeos, ad Christianismum co-
uersos: de quibus idem refert Philo Iudaeus, laudans (vt refert Eusebius Cae-
sariensis) celsitudinem Religionis quam S. Marcus Alexandriae plantauerat
inter hebraeos, amplectentes fidem Euangelicam.

Quicquid tamen de hoc sit, semper Deus operam dedit, vt in antiqua
lege duplex ille Religionis modus praedictus conseruaretur: iuxta illud,
quod ipse dixit per Amos Prophetam: *g ego sum qui ascendere vos feci de terra
Egypti: Et suscitauis de filiis vestris in Prophetas, & de iuuenibus vestris Nazareos:*
quos in paruo licet numero ex multitudine plebis elegit, vt maiori spiritu,
ipsius seruitio se manciparent. Quam ob rem in sancto Ioanne Baptista,
qui finis fuit antiquae legis, & praecursor nouae, vterque hic gradus Religio-
nis fuit simul: nam h ab ipso utero matris suae fuit Nazareus, spiritu sancto reple-
tus, & Propheta & filius Prophetarum; & secessit in loca deserta, vixitque in
perpetua Virginitate & paupertate, aperiens hoc modo fundamenta Eremiti-
cae ac Religiosae vitae in Euangelica lege ideoque S. Gregorius Nazianze-
nus, & S. Hieronymus ducem illum faciunt vitae Religiosae. Quamuis Chri-
stus D. N. eam constituerit in ea perfectione, quam habet, tanquam supre-
mus omnium Magister, cuius causa Religiosi nostri, quodammodo prome-
rentur in sine nomen Prophetarum: eo quod (vt ait S. Bernardus) castitate,
paupertate, suaque a deo exacta Obedientia prophetizant, post hanc tempo-
ralem & visibilem vitam, aliam superesse aeternam & inuisibilem: ad quam
suspirant contententes quae cunque sunt in hac vita.

CAPITULUM II.

PRAECELSVS RELIGIONIS FINIS EST VT RELI-
giosi non sibi, sed soli Deo viuant.

EXDICTIS proximo capite deducere licet celsissimum finem, quem di-
uina sapientia respexit, dum Religionis a domini edificauit sibi. Nam
est h vniuersa propter semetipsum operatus sit Dominus, & propter gloriam
suam, sed praecipue tamen domum hanc sibi edificauit multis de causis, vt
scilicet esset locus dedicatus ad quaerendam gloriam Dei, in quo ipse lauda-
retur, & glorificaretur a suis electis: quorum opera ita in mundo prae-luce-
rent, vt omnes, a videntes, excitarentur ad caelestem ipsius Patrem glorifica-
dam: de, vt inestimabili gloriae suae diuinae & redemptionis efficacita-

Lib. 10. An-
tiquitat.
Lib. 2. de
Bellis 7.
Causis de
Cof. Euag.
4. 5. Bellar.
supra 6. 5.
S. Hiero E-
pist. ad Eu-
st. de ser-
uanda vir-
gin.
Li. 2. histo-
ca. 3. 15.
g Amos. 10.

h Luca 1. 15.
Oratio in S.
Basil. epist.
ad Eusto.
Chrys. ho-
mil. in Ma-
Castro col. 2.
cap. 6.
Serm in id.
Psal. 23.
Hac est ge-
neratio
quaerentium
Dominum.

a Pro. 9. 1.
b cap. 16. 4.
Religionis
domum
diuina sa-
pientia
multis de
causis sibi
aedificauit.

Domus religionis solarij Christi.

c Psal. 92. 5.
d Isa. 56. 7.
e Eccl. 31. 31.

f Psal. 21. 31.

1. Religiosi non sui sed Dei sunt.

g Isai. 43. 1.

2:

h 2. Co. 5. 15

3.

i Rom. 14. 6

4.

k Isa. 44. 5. Deus non habet opus circaturis.

tem manifestaret: faciens eos, qui in mundo viuerent, ipso mundo suspens; & in carne viuentes, no viure secundum carnem. Item hanc domum edificauit, vt sibi esset solarij ac recreationis domus: in qua desiderij sui compos fieret, quo desiderat conuersari cum filijs hominum, agere familiariter cum ipsis Religiosis: qui, vt ipsi soli attenderent, omnia reliquerunt; ac denique, vt in eadem domo, infinita suae sapientiae thesauros aperiret, deos electos suos scientiam propriam sanctorum, & occulta mystica scientia spiritus. Quamobrem Religionem licet appellare e domum sanctitatis, & domum Orationis, & e domum disciplina; & domum propriam Dei edificauit ipsum & pro ipso, potius quam pro nobis. nam, etsi verum sit, quod eam nobis edificauerit, & in bonum commodumq; nostrum: eo quod inuenta bona per eam nobis eueniant, vt postea videbimus: noluit tamen dicit quod nobis sed sibi eam edificasset. Vt Religiosi intelligant: se non suos sed Dei; nec sibi ipsis sed Deo viuere debere: iuxta illud Psalmista: *Sancti mei illi viuent*: quia eam non suam reputabat, sed Dei. Est enim eius creatura a quo totum esse accepit, quod habet: a quo igitur est, vt Creatori seruiat: & vt opus artificis ipsi seruiat, qui ad hoc illud fecit, vt eius opera videretur. Est eius ancilla; eius sanguine redempta, qui vitam suam pro eius redemptione exposuit. Ego (ait Dominus) *gredemur te, & vocaui te nomine tuo*. Hoc volo esse imposteriorum proprium nomen tuum: qui est Dei. Cuius igitur sis totus Dei, sicut mancipium totum est Domini, qui illud emittit: quum est, te viuere non tibi ipsi, sed ei Domino, qui te redemit: ita enim apostolus dixit: *h pro omnibus mortuus est Christus: vt qui viuunt, iam non sibi uiuant, sed ei qui pro ipsis mortuus est, & resurrexit*. Speciali gratia elegit te ipse, esses pars Ecclesiae suae; speciali vocatione te vocauit, vt esses membrum religionis ipsius; fecit te viuum lapidem huius domus; quam in suum vultum oblequium edificauit: a quo igitur est, te totum in hoc ipso occupari, & quidquid cogitaueris, loquutus fueris, & feceris: id non tibi, sed ei Domino fiat, cuius tu es. Vt re ipsa impleas quod idem Apostolus dixit: *qui sapit, nemo sibi moritur; & qui manducat Domino manducat: nemo enim nostrum sibi uiuit, sed nemo sibi moritur. Sive enim uiuimus, Domino uiuimus: sive morimur, Domino morimur. Sive ergo uiuimus, sive morimur, Domini sumus quod si Dei es: cui, nisi Deo uiuere debes? Tecum loquitur Isaias dicens: *h iste dicit: Domini ego sum. Et scribet manu sua: Domino: seu: Dei sum ego*; cum enim eius uocationi praesens consentit: me ipsum obstrinxi, vt illi soli uiuerem. Quod si cum Deo sit ab ipso Dominus, nec luis creat: eis opus habeat, exit a te ipso per amorem, videtur animae illi uiuere, quae amat; dum ad eum attendit, & cum tanta cura, eius commodis confulit, vt suorum amicorum bonum proprium reputer; idemque sit, & edificare domum, & eandem illis edificare: quanto magis erit rationi consentaneum.*

anima illa à se ipsa omnino exeat, soliq; Deo viuat, totam se occupas in eo qd ei placet; & implens quidquid ille præcipit, ac consulit hoc est quod sponsa dicebat: *I dilectus meus mihi, & ego illi; & iterũ, in ego dilecto meo, & dilectus meo mihi.* ille, inquit, viuut mihi, & ego illi uiuo; sed interest: quod ille attendit commodo meo; ego autem eius seruitio; ille cõsulit honori meo, ego autem studeo honori eius; ille per amorem est totus meus, & ego per amorem sum tota eius: Hæc ille facit, quia bonus est & complacet sibi, dum creaturis suis benefacit; ego idem facio, quia ipse est vltimus finis meus, vnicum bonum meum: teneorq; illi ex toto corde meo seruire: & vā mihi, nisi id fecero. nam (vt S. Bernardus ait) dignus est morte; dulcissime Iesu, qui vult sibi viuere & non tibi; & qui tibi non sapit, desipit. propter temetipsum fecisti omnia: & qui vult esse sibi, & non tibi: nihil esse incipit inter omnia.

Hoc ipsum clamant tria Religionis vota. Nam vir Vxori suæ viuut; vxor viro suo: vterq; enim attendit, n *quomodo placeat alteri.* Anima autē, quæ voto Castitatis se obstrinxit, viuut spõlo suo Christo; & cogitat, *quomodo placeat Deo.* Diuites huius sæculi sibi viuunt; ac propterea diuitias quærun, quibus sibi ipsis indulgeant: pauper verò spiritu, qui eas omnes reliquit, ostendit, se non sibi viuere; sed Deo, à quo sperat alimenta, qui gloriantur de sua libertate, viuunt sibi accipientes tanquam regulam ducendæ vitæ suæ, proprium iudicium & voluntatem propriam; at Religiosus, per votum obediētia, propriam libertatem exiit; ac desinit esse suus: tradit verò suum iudicium, voluntatem, & libertatē Deo, suisq; Prælati. Quare si definire velimus: quid sit Religio, licebit cum S. Bernardo dicere: esse generationem hominum nō quærenium se ipsos, sed Deum; & profertentiũ viuere, non sibi ipsis; sed Deo suo. Sunt enim domus illa, quam Sapientia diuina ædificauit sibi: vt scilicet in ea viueret, & habitaret: ita vt cum Apostolo dicere possent: *o vno iam non ego sed vnus in me Christus.* Quinam quæso maior honor, quæ maiores diuitiæ, aut læticia maior haberi potest, quàm quod sis domus Dei: in qua diuina habitet Sapientia: stude, ait S. Augustinus) Deum possidere, vt ipse te possideat, & sic eris hæreditas, ac domus eius. Nam, si ipse possidet, aut possidetur: vtrumque est in tuum commodum. Felices Religiosi qui sunt domus, in qua Deus habitat: nam talem hospite, & habitatorē habentibus, nihil deesse poterit. Felices quoque illi, quod non sibi viuant, sed ipsi Deo siquidem Deo viuentes, multò meliùs sibi viuunt: quia in Deo inuenient quidquid desiderare possunt, si in eius perseuerent obsequio. p *Christus enim (ait Apostolus) tanquam filius est in domo patris sui, quæ est etiã ipsius propria: quæ domus sumus nre fiduciam & gloriam speret usque ad finem firmam retineamus,* viuentes ad gloriam eius, qui habitat in nobis; & construxit nos, vt simus eius domus & habitatio.

I Cant. 5. 10
m c. 6. 2.

Serm. 20. in
Cant. in i-
nitio.

S.
n 1. Cor. 7.
33.

Anima vo-
to obstricta
viuit Chri-
sto.

Religio est
generatio
hominum
non quæ-
rentiũ se.
Serm. in id
Psal. 23.
Hæc est ge-
neratio.

Gal. 2. 20.

Felix est
qui non si-
bi sed Deo
viuit.

p Hebr. 6

ATTEN-

ATTENDE igitur, Religioſe, ne ab excelſo illo ſine degeneres, quem in be-
 tu tuo quaerere profiteris: ne te ipſum abieciſ: ac deprimas, ut in poſterum
 viuas mundo, hoſti tuo; nec carni, ancilla tua; nec tibi ipſi, qui iam non
 tuus; nec ſolatum inuenire poteſ in abiecto adeo ſine, qualis tu ipſe es:
 cum iam te ipſum lauaueris ſupra te, ut Deo tuo te coniungeres, au-
 gares: uiue ipſi Deo tuo; & cum eius Apoſtolo dic: *ego per legem, legimus
 ſum, ut Deo uiuam. Chriſto confixus cruci: Per legem ſpiritus, & peccatum
 mortuus ſum, legi carnis, legibus mundi, & amoris proprii: ut ſoli Deo
 uiuam: pro cuius amore clauſum trinum uotorum confixus ſum cruci me-
 demptoris, ut ipſe uiuat in me, & ego in eo, in aeternum Amen.*

CAPVT III.

FUNDATIO PARTICVLARIVM RELIGIONVM
 iuxta diuerſos earum fines, qui ad ſeptem precipuos reducuntur.

PRIMUM, quod Sapientia diuina in hac Religionis domo, quam
 adificauit, ad eius pulchritudinem & ſimilitudinem fecit, illud ſicut
 exciderit columnas ſeptem, quibus totum adificium inniteretur, & inſer-
 retur: quae (iuxta id quod S. Gregorius de Eccleſia dicit) ſunt particulae
 Religionum multitudo quae diuerſis ſuis Inſtitutiſ: Statim hunc ſuſtinet
 & multitudo uirorum Apoſtolicorum, qui uita & d. ſtrinã uã cum ſan-
 ctu diuino, eas fundarunt & conſeruant in perfectione, quam profiterentur.

Cum enim diuina Sapientia multas & varias habeat uias & rationes
 ad perfectionem ducendi; nec ſit poſſibile, eoſdem homines, omnes illas
 ſuas tenere: ita rem diſpoſuit ac direxit, ut eſſent uariae Religiones, uariae
 Inſtituta, quae poſſent uarijs perſonarum generibus accommodari: oſtendit
 ex una parte inſtimabiles gratiae ſuae theſauros, & pulchritudinem Chri-
 ſtianae perfectionis, quae una cum ſit quo ad interiora, habet tamen quo
 exteriora admirandam uarietatem. Nam una eademque charitas & amor
 Dei, & proximi (in quo, teſte S. Thoma, ſubſtantialis Chriſtianae uita ac Re-
 ligionis perfectio conſiſtit) producit multitudinem actuum: & Exercitiorum
 uirtuoſorum, quibus ipſa Religio, quaſi a Regina ſeſcens a dextris aſterni
 eſt mirifice exornata, & omnis gloria eius interior apparet in ſimbrijs aureis
 terius circumamicta uarietatibus, cum tanta Regularum, Conſtitutionum
 Ceremoniarum, Veſtimentorum, Exercitiorum ac Miniſteriorum uarietate
 te: ut qui haec omnia perpendat, magis obſtupelcat, quam b. Regina Salomon
 cum uidit ordinem rerum & ſeruatorum in domo Regis Salomonis.

q Thren. 3.
 24.
 Galat. 2.
 10.

7 colum-
 nae ſunt
 multitudo
 particul-
 rium reli-
 gionum.

I.
 Non eſt
 poſſibile
 omnes eaſde
 uias tenere

1. q. 184.
 1. 1.

1. Pf. 44. 10.

1. b. 3. Re. 10. 5.